

Dosarul nr. 2ra-1428/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – D. Șușchevici

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Sîrbu – Beșliu Irina în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 împotriva lui Sîrbu Mihail, Sîrbu- Beșliu Irina, Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei și acțiunea reconvențională depusă de Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, Întreprinderii Municipale „Infocom”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind obligarea excluderii datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 03 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

ÎMGFL nr. 9 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîrbu Mihail, Sîrbu - Beșliu Irina, Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela, intervenient accesoriu SA „Termocom” privind încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 7 793,24 lei, a tuturor cheltuielilor de judecată și a taxei de stat (f.d. 3, vol.I).

În motivarea acțiunii reclamantul ÎMGFL nr. 9 a indicat, că în baza conturilor personale deschise pe numele pîrîților SA „Termocom” a livrat energie termică. Pîrîții nu au achitat serviciile prestate, astfel, pentru perioada 01 septembrie 2012 pînă la 01 februarie 2013 s-a format o datorie pentru energia termică în sumă de 7 793,24 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ – comunale.

La data de 13 mai 2014 Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina au depus cerere reconvențională împotriva ÎMGFL nr. 9, ÎM „ Infocom”, intervenient accesoriu SA „Termocom”, prin care au solicitat obligarea ÎMGFL nr. 9 și ÎM „ Infocom” de a exclude din contul personal al apartamentului nr. 113 din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 3, mun. Chișinău, a datoriei pentru consumul energiei termice (apei calde) pentru perioada septembrie 2012- februarie 2013 în sumă de 2 393,86 lei (f.d. 57-58, vol.I).

În motivarea cererii reconvenționale au indicat, că fiind coproprietari ai apartamentului nr. 113 din bd. Ștefan cel Mare 3, mun. Chișinău, în luna mai 2012 au instalat contoare de evidență a consumului de apă caldă și rece. Toate contoarele de

apă caldă, indică pe parcursul a 2 ani consumul de 90m³. Respectiv încasarea datoriei integrale indicată în cererea de chemare în judecată este neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 29 decembrie 2014 s-a înlocuit intervenientul accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului cu succesorul în drepturi SA „CET 2” (f.d. 157-158, vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 18 iunie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat în mod solidar de la Sîrbu Mihail, Sîrbu – Beșliu Irina, Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela în beneficiul ÎMGFL nr. 9 suma datoriei pentru neachitarea serviciilor comunale în mărime de 5 399,38 lei, cît și taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 162 lei.

S-a admis cererea reconvențională înaintată de Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina împotriva ÎMGFL nr. 9 și ÎM „Infocom”, intervenient accesoriu SA „CET 2”. S-a obligat ÎMGFL nr. 9 și ÎM „Infocom” să excludă din contul personal al apartamentului nr. 113 din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 3, mun. Chișinău datoria pentru consumul energiei termice (apei calde) pentru perioada septembrie 2012- februarie 2013 în sumă de 2 393,86 lei.

S-a încasat în mod solidar de la ÎMGFL nr. 9 și ÎM „Infocom” în beneficiul Irinei Sîrbu – Beșliu taxa de stata achitată la depunerea cererii reconvenționale în mărime de 80 lei.

S-a încasat în mod solidar de la ÎMGFL nr. 9 și ÎM „Infocom” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 198,18 lei (f.d. 210, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 07 iulie 2015 ÎM „Infocom” a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii contestate în partea obligării ÎM „Infocom” la excluderea din contul personal al apartamentului nr. 113 din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 3, mun. Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice (apei calde) pentru perioada septembrie 2012 - februarie 2013 în sumă de 2 393,86 lei, încasării taxei de stat în beneficiul Irinei Sîrbu – Beșliu la depunerea cererii reconvenționale în mărime de 80 lei și încasării în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 198,18 lei (f.d. 219-220, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 03 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de către ÎM „Infocom”. S-a casat parțial hotărîrea primei instanțe, în partea admiterii acțiunii reconvenționale față de ÎM „Infocom”.

Prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 „CET-2” SA și-a modificat denumirea în „Termoelectrica” SA.

S-a emis o nouă hotărîre, prin care cererea reconvențională depusă de Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina împotriva ÎM „Infocom”, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind obligarea excluderii datoriei pentru consumul energiei termice și încasarea în mod solidar de la ÎM „Infocom” a plăților s-a respins ca neîntemeiată. În rest hotărîrea s-a menținut fără modificări.

S-a încasat de la Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina în beneficiul ÎM „Infocom” taxa de stat achitată pentru examinarea apelului în sumă de 202, 50 lei (f.d. 36 -45, vol. II).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că ÎM „Infocom” este constituită ca un Centru de calcul, care dispune de competențe în scop de preluare a informației pentru prestatorii de servicii locativ- comunale. În scopul perfectării

avizelor de plată pentru serviciile comunale s-a utilizat informația primară prezentată lunar de către prestatorii și gestionarii de servicii. Astfel, ÎM „Infocom” nu dispune de relații contractuale cu persoane fizice și nu are careva responsabilități față de aceste persoane.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 25 aprilie 2016 Sîrbu – Beșliu Irina a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 48-50, vol.II).

În motivarea recursului recurenta Sîrbu – Beșliu Irina a indicat, că instanța de apel în dispozitiv și în partea motivantă a deciziei contestate a admis incoerențe, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, fiind încălcate și aplicate greșit normele de drept material, cauza în apel s-a examinat în lipsa părților pe dosar Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela, nefiind citate legal.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 februarie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 22 februarie 2016, recepționată de către recurentă la data de 24 februarie 2016 (f.d. 51, vol.II).

Recursul depus de către Sîrbu – Beșliu Irina la 25 aprilie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Sîrbu – Beșliu Irina este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Sîrbu – Beșliu Irina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurentei Sîrbu - Beșliu Irina precum că cauza în apel a fost examinată în lipsa părților pe dosar Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela nu poate constitui temei de admisibilitate, ori ultimele nu au contestat decizia instanței de apel, iar Sîrbu – Beșliu Irina nu deține împuterniciri de a contesta decizia din numele lor.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sîrbu – Beșliu Irina inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sîrbu – Beșliu Irina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 împotriva lui Sîrbu Mihail, Sîrbu- Beșliu Irina, Sîrbu Mariana și Sîrbu Mihaela, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei și acțiunea reconvențională depusă de Sîrbu Mihail și Sîrbu – Beșliu Irina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, Întreprinderii Municipale „Infocom”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind obligarea excluderii datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas